

การศึกษาคอลัมน์ที่บ่งชี้แนวสตรีนิยม ในนิตยสารสตรี

อาจารย์วานี ฐานวงศ์ศานติ

ภาควิชาบรणนารักษ์ศาสตร์
คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อการศึกษาคอลัมน์ในนิตยสารสตรีไทยที่ Jimพิมพ์เผยแพร่ต่อเนื่องตั้งแต่ปี สตรีสาวก 2518 ถึง กันยายน 2537 มีรายชื่อไดบ้านที่เสนอคอลัมน์แนวคิดสตรีนิยมรุ่นใหม่ด้านใด และ นำเสนอในเรื่องใด

ข้อมูลสำรวจจากนิตยสารสตรีไทย 6 รายชื่อ คือ ขวัญเรือน ผู้หญิงเก่ง พฤกษา ไวรตี้ สตรีทัศน์ และสตรีสาร จากจำนวนคอลัมน์ทั้งหมด 19 คอลัมน์ โดยนำข้อมูลแต่ละคอลัมน์มาวิเคราะห์แนวคิด 4 ด้าน คือ การเมือง เศรษฐกิจ สังคม และอื่น ๆ แต่ละด้านจำแนกข้อย่อยเป็นองค์ความเนื้อหาที่เกี่ยวข้อง 28 เรื่อง และวิเคราะห์แต่ละคอลัมน์ตามแนวทางทฤษฎีสตรีนิยมรุ่นใหม่ คือ เสรีนิยม สังคมนิยม และก้าวหน้า นิยม

ระยะเวลาที่ใช้วิจัย ตั้งแต่กรกฎาคม 2537 ถึง มีนาคม 2538 สรุปผลได้ดังนี้

1. นิตยสารไวรตี้ มีข้อมูลมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 27.92 รองลงมาตามลำดับ คือ สตรีทัศน์ (20.65) ผู้หญิงเก่ง (18.07) พฤกษา (13.38) สตรีสาร (10.98) และขวัญเรือน (9.00)

2. คอลัมน์ที่มีร้อยละของข้อมูลมากกว่าคอลัมน์อื่น ปรากฏแนวคิดด้าน สังคมมากกว่าอีกสามด้าน และเป็นสตรีนิยมแนวเสรีนิยม มากกว่าสังคมนิยม และก้าวหน้านิยมในทุก คอลัมน์ นอกจากคอลัมน์ที่ไว้ในสตรีทัศน์ที่มีสังคมนิยมมากกว่า

3. ข้อมูลด้านสังคม มีมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 46.79 รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านอื่น ๆ (38.23) ด้านการเมือง (13.45) และด้านเศรษฐกิจ (1.53)

4. หัวเรื่องที่มีมากที่สุดคือ บทบาททางด้านการเมือง คิดเป็นร้อยละ 11.52 น้อยที่สุด คือ เรื่องข้าราชการ คิดเป็นร้อยละ 0.45

5. แนวคิดด้านการเมือง เรื่องที่มีมากที่สุด คือบทบาท แนวคิดด้านเศรษฐกิจ มีเรื่องการทำงานมากที่สุด แนวคิดด้านสังคม มีเรื่องครอบครัวมากที่สุดและแนวคิดด้านอื่น ๆ มีเรื่อง คุณภาพชีวิตมากที่สุด

สรุป นิตยสารสตรีทั้ง 6 รายชื่อ 19 คอลัมน์ มีแนวคิดศรีนิยมเกี่ยวกับเสรีนิยม และก้าวหน้านิยมมากกว่าสังคมนิยม นิตยสารว่าไร่ต้มข้อมูลมากกว่าฉบับอื่น และปรากฏแนวคิดด้านสังคมสูงที่สุดในคอลัมน์ไม่ว่ารายไม่ใช่หนึ่ง

ABSTRACT

This research was aimed at the study of columns concerning feminism in Thai women's magazines which had been published continuously from th International Women's year 1975 to September 1994. The purpose of the study was to find out which columns presented ideas on modern feminism and under what titles.

The data comprised 19 columns from 6 women's magazines ; Khwan Ruan, Phu Ying Keng, Phrutsapha, Varities, Satritat and Satri Sarn. Each column was analysed under four categories ; politics, economics, society and miscellaneous. Each category was subdivided into 28 sub - categories based on 3 modern feminism theories which are Liberalism, Socialism and Radicalism.

The duration of the research was from July 1994 to March 1995. The results of the study were as follows:

1. The magazines that presented ideas and opinions concerning feminism from more to less were as follows: Varities 27.92 percent, Satritat 20.65 percent, Phu Ying Keng 18.07 percent, Phrutsapha 13.38 percent, Satri Sarn 10.98 percent and Khwan Ruan 9.00 percent.

2. The column "Mai Rai Mai Chai Ying" in Varities contained more opinions on feminism than any other columns; and most opinions were on society aspect than other three aspects. Surprisingly, most columns concentrated on Liberalism rather than Socialism or Radicalism except miscellaneous column in Satritat emphasized Socialism.

3. Opinions on society aspects were found at the most in most columns at the percentage of 46.79. The ones on miscellaneous were found second most at 38.23 percent, on polities came third at 13.45 percent and economics came last at 1.53 percent.

4. The sub - category found most was the role in politics which was 11.52 percent. The least found was bureaucrats which was 0.45 percent.

วารสารมหาวิทยาลัยบูรพา

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 มกราคม - เมษายน 2539

5. The sub - category on politics were mostly found concerning the political role, on economics mostly concerned job opportunity, on society mostly concerned family matters and on miscellaneous mostly concerned quality of life.

As a summary nineteen columns in all six women's magazines contained more opinions in the aspects of Liberalism and Radicalism than in the aspect of Socialism.

Varities is the only magazine that presented ideas and opinions on feminism. "Mai Rai Mai Chai Ying" is the column in this magazine that presented ideas and opinions mostly concentration in society aspect.

บทนำ

มนุษย์เรามีความแตกต่างทางสรีระ แบ่งเป็นเพศหญิงและเพศชาย ดังนั้นผู้หญิงจึงถูกเอาเปรียญ โดยผู้ชาย เป็นผู้กำหนดกฎหมายที่ต่าง ๆ ในสังคมจนเป็นค่านิยมผิดปฏิบัติกันมาอย่างต่อเนื่อง แต่สิทธิและความเสมอภาค ของมนุษย์ควรจะเท่าเทียมกัน ตามสิทธิมนุษยชนของโลก องค์การสหประชาชาติเห็นถึง ความสำคัญในความเป็นมนุษย์ที่ต้องมีสิทธิและเสรีภาพเท่าเทียมกัน จึงสนับสนุนกระบวนการเรียกร้องสิทธิสตรีของหน่วยงานและองค์กรต่าง ๆ ที่รณรงค์กันมาอย่างต่อเนื่อง โดยกำหนดให้วันที่ 8 มีนาคมเป็น วันสตรีสาวก เริ่มจากปี 2518 ที่นั่นมา และให้มีการประชุมระดับโลกท้าวโลกแห่งกันและสนใจให้ทั่วโลกพิด ปฏิบัติเมื่อวัน 4 กันนาแล้ว 4 ครั้ง ครั้งล่าสุดเมื่อกันยายน 2538 ณ กรุงปักกิ่ง ในหัวเรื่อง สตรี ความเท่าเทียม การพัฒนา และสันติภาพ

สำหรับในประเทศไทย บทบาทของสตรีได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาล ด้วยการจัดตั้งคณะกรรมการส่งเสริมและประสานสตรีแห่งชาติ (ก.ส.ส.) ขึ้นร่วมกับสำนักงานปลัดสำนักนายกรัฐมนตรี นอกจากนี้ยังมีองค์กรพัฒนาสตรีเอกชนหลายแห่ง เช่น มูลนิธิเพื่อนมนุษย์ มูลนิธิพัฒนาสตรี สถาบันภาษาสตรี สถาบันสตรีแห่งชาติฯ และศูนย์พิทักษ์สิทธิสตรีบริการ ซึ่งมีการประสานงานกันเรื่องรณรงค์เพื่อให้สตรีได้รับความเป็นธรรมจากสังคม ตลอดจนเผยแพร่ความรู้ให้แก่สตรีทุกระดับ ได้ทราบสิทธิของตนเอง ไม่ให้ถูกผู้ชายเอาเปรียบเบื้องต่อไป

แนวคิด ฟาร์นิยม (Feminism) จึงเป็นแนวคิดที่ต้องการเปลี่ยนแปลงสังคม เพื่อให้สตรีมีสิทธิเสรีภาพ และความเสมอภาคเท่าผู้ชาย ทั้งเป็นการสร้างความเข้าใจให้เพศชายเห็นความสำคัญของเพศหญิงในฐานะมนุษย์ตลอดจนให้ผู้หญิงเข้าใจสิทธิและความเสมอภาค ด้านสังคมทุกด้านของคน องที่เห็นความชายโดยเน้นว่า ผู้หญิงคือมนุษย์ที่ผู้ชาย

วิธีการจะให้แนวคิดสตรีนิยมบรรลุวัตถุประสงค์ สืบสืบเอกที่จะเข้าถึงสตรีได้ง่ายโดยตรง คือ นิตยสารสตรี เพราะนิตยสารเป็นสื่อที่สามารถเสนอแนวคิดเฉพาะค้านและเฉพาะรุ่น ได้ตามวัตถุประสงค์ของผู้ผลิต ดังนั้นนิตยสารสตรีจึงสามารถสื่อให้สตรีเข้าใจเรื่องสิทธิและความเสมอภาคของคนเอง ได้ดีกว่า สื่อประเภทอื่น นิตยสารที่เสนอแนวคิดสตรีนิยมนั้นแรกของไทย น่าจะเป็น กุลสตรี (ปัจจุบันคือกุลสตรี) ซึ่งเผยแพร่ตั้งแต่ปี 2449 โดยเสนอให้สตรีสนใจการศึกษาเพื่อให้ตนเองใช้สิทธิเท่าผู้ชาย ยังมีหลักฉบับที่นำเสนอเรียกร้องความเท่าเทียมเป็นปากเสียงให้ผู้หญิง เช่น สตรีศัพท์ สมัยรัชกาลที่ 6 และ สภานะสุภาพดี สมัยรัชกาลที่ 7 แต่กุลนิตยสารผู้ชายคัดค้าน ดังนั้นนิตยสารสตรีดังกล่าวก็ล้มเลิกไป บางฉบับก็เปลี่ยนวัตถุประสงค์เสนอแต่ข้อที่สตรีควรปฏิบัติ ในฐานะแม่บ้านหรือกุลสตรี เป็นเรื่องงานบ้าน งานฝีมือ และแฟชั่นต่าง ๆ

ตั้งแต่ปีสตรีสาวก 2518 นิตยสารสตรีของไทยเริ่มตื้นตัว นำเสนอข่าวเกี่ยวกับการรณรงค์ เรื่องสิทธิ

ศตรีกันหลาดบันบับ เป็นการเสนอข่าวผลการดำเนินการทั้งในและนอกประเทศ เช่น คอลัมน์ปริพัศน์ในสครีสาร เกี่ยวกับ บางฉบับก็เสนอบทความในคอลัมน์ กระตุ้นให้ผู้หญิงรู้จักและเข้าใจบทบาทของคน澄มากขึ้น จำนวนนิตยสารสครีที่สำเร็จตั้งแต่ปี 2518 จนถึงกันยายน 2537 ที่ขึ้นเผยแพร่อย่างต่อเนื่องมีจำนวน 47 รายชื่อ แต่มีคอลัมน์ที่เกี่ยวกับสครีโดยตรงเพียง 19 รายชื่อเท่านั้น

วิธีดำเนินการวิจัย

วัตถุประสงค์ของการวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษานิตยสารสครีของไทยที่มีคอลัมน์เกี่ยวกับแนวคิดสครีนิยม เป็นสัดส่วนในแนวคิดใดบ้าง และปรากฏในหัวเรื่องย่อยเป็นสัดส่วนกันอย่างไร

ขอบเขตของการวิจัยจะศึกษาเฉพาะคอลัมน์ที่ปรากฏแนวคิดสครีนิยม จากนิตยสารสครีที่เผยแพร่ ตั้งแต่ปี 2518 จนถึงกันยายน 2537 ใน 3 แนวคิด คือ เสรีนิยม (Liberalism) เม้นการปฏิรูปผ่านธรรม และ ชนบุรพาพันธุ์ ด้วยวิธีสายกลาง ไม่นิยมวิธีรุนแรง ส่วน สังคมนิยม (Socialism) เป็นวิธีการขัดระบบทุนนิยมที่อาเบริบบ์แรงงานสครีให้มามาไป ด้วยวิธีรุนแรงเพื่อสครีจะได้มีสิทธิเท่าผู้ชายและ หัวหน้านิยม (radicalism) เป็นแนวคิด反共 ให้ผู้บริหารและผู้นำในสังคมทุกตำแหน่ง ไม่มีการกำหนดเพศเพรา ผู้หญิง และผู้ชายมีความสามารถเท่ากัน

ระยะเวลาในการวิจัย 9 เดือน (กรกฎาคม 2537 ถึง มีนาคม 2538) ด้วยการรวบรวมข้อมูลจากคอลัมน์ ในนิตยสารที่คัดไว้ 6 รายชื่อ รวม 19 คอลัมน์ คือ ข่าวลุ้นเรื่อง (3 คอลัมน์) ผู้หญิงก่อ (3 คอลัมน์) พฤกษา (2 คอลัมน์) วารีตี้ (2 คอลัมน์) สครีทัศน์ (2 คอลัมน์) และสครีสาร (4 คอลัมน์) ส่วนนิตยสารรายชื่ออื่น ๆ ที่ไม่นำมาวิเคราะห์ เพราะแนวคิดสครีนิยมไม่ชัดเจนและไม่สม่ำเสมอ บางรายชื่อเสนอเฉพาะในเทศบาลพิเศษ เช่น วันสครีสาเกลหรือวันแม่ จึงเสนอเรียกว่องสิทธิสครี ส่วนมากจะเสนอเรื่องเกี่ยวกับสครีในแนวโน้มน่าเรื่องน่ารู้ทั่วไป ที่นำไปปฏิบัติให้ชีวิตมีความสุข ไม่ปราภูมิแนวสครีนิยมและบางฉบับก็เลิกผลิตไปก่อนงานวิจัยครั้งนี้

คอลัมน์ที่นำมาวิเคราะห์แบ่งเป็น 4 ด้านคือ ด้านการเมือง ด้านเศรษฐกิจ ด้านสังคม และด้านอื่น ๆ (นอกจาก 3 ด้านแรก) ทั้ง 4 ด้าน แบ่งข้อย่อๆรวม 28 หัวเรื่อง

เนื่องจากนิตยสาร 6 รายชื่อ มีกำหนดออกไม่เท่ากัน มีทั้งราชสปัตรา รายปักษ์ รายสองเดือน และระยะเวลาในการเผยแพร่ต่างกัน ผู้วิจัยจึงนำข้อมูลที่รวมรวมทั้งหมดมาปรับหาค่าเฉลี่ยรายปีให้เป็นฐานข้อมูลสำหรับวิเคราะห์เหมือนกัน

ผลการศึกษาวิจัย

ผลการวิจัยพบข้อมูลในนิตยสารเรียงลำดับจากมากดังนี้ วารีตี้ (27.92) สครีทัศน์ (20.65) ผู้หญิงก่อ (18.07) พฤกษา (13.38) สครีสาร (10.98) และข่าวลุ้นเรื่อง (9.00)

คอลัมน์ที่ปรากฏข้อมูลมาก 5 อันดับแรก จาก 19 คอลัมน์ เรียงลำดับดังนี้ ไม่ร้ายไม่ใช่หนู ใบวารีตี้ (22.49) หัวใจ ในสครีทัศน์ (15.04) หัวใจใบผู้หญิงก่อ (11.11) อุ้ยอ่ายผู้หญิง ในพฤกษา (7.53) และสาวอุ่นใหม่ ในข่าวลุ้นเรื่อง (5.55)

แนวคิดด้านเสรีนิยม จะพบมากกว่าด้านก้าวหน้า นิยม ส่วนด้านสังคมนิยมมีน้อยที่สุด จะปรากฏในนิตยสารสครีทัศน์มากกว่ารายชื่ออื่น

ข้อมูลด้านสังคมมีมากที่สุด (46.79) รองลงมาตามลำดับ คือ ด้านอื่น ๆ (38.22) ด้านการเมือง (13.46) และด้านเศรษฐกิจ (1.53)

หัวเรื่องย่อยที่มีมาก 5 อันดับแรก จาก 28 เรื่อง คือ บทบาทด้านการเมือง (11.52) ครอบครัว ด้านสังคม (8.86) องค์กรสครี ด้านการเมือง (6.96) คุณภาพชีวิตด้านอื่น ๆ (6.91) และค่านิยม ด้านสังคม (6.11)

สรุปและข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัยครั้งนี้นิตยสารสครีไทยยังมีคอลัมน์ที่นำเสนอแนวคิดสครีนิยมไม่สูงนัก เพียงจากจำนวนนิตยสารที่เผยแพร่ปัจจุบัน ความลึกในการเสนอ ก็ไม่สม่ำเสมอ นิตยสารที่มีวัตถุประสงค์ชัดเจนคือ สครีทัศน์ แต่มีข้อมูลน้อยเพราเป็นนิตยสารรายงานเดือน เสนอคอลัมน์ต่าง ๆ เพื่อให้สครีเข้าใจสิทธิและกระตุ้น

วารสารมหาวิทยาลัยบูรพา

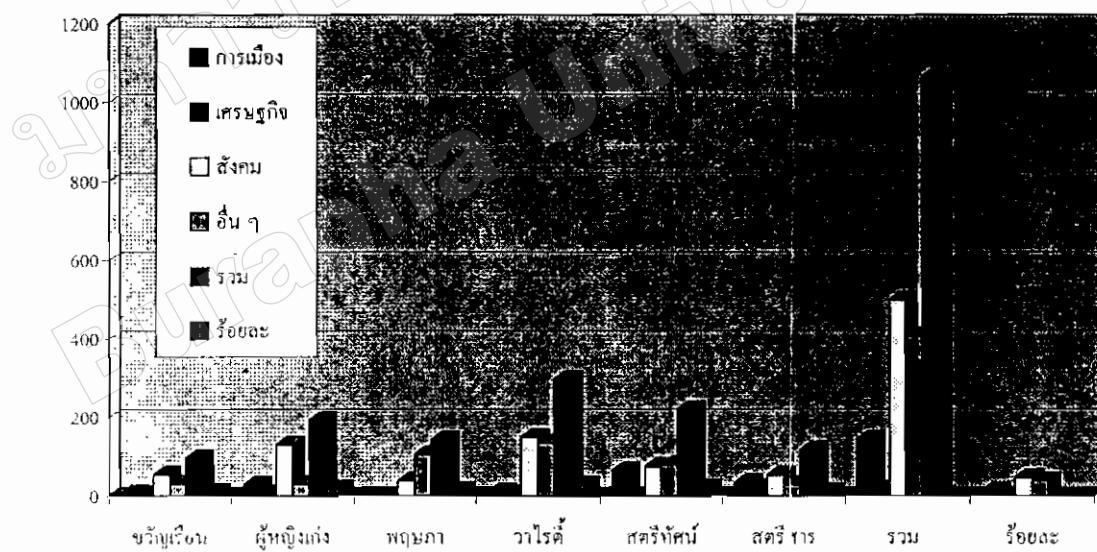
ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 มกราคม - พฤษภาคม 2539

ให้เรียกร้องความเสมอภาคในสังคม แต่การเสนอถึงศูนย์
ระดับล่างให้บรรดูกุลประมงซึ่งเป็นปัญหา เพราะกลุ่ม
เป้าหมายข้างไม่มีสามารถเข้าถึงสารที่ต้องการได้ เนื่องจาก
สถานภาพทางการศึกษาและเศรษฐกิจ

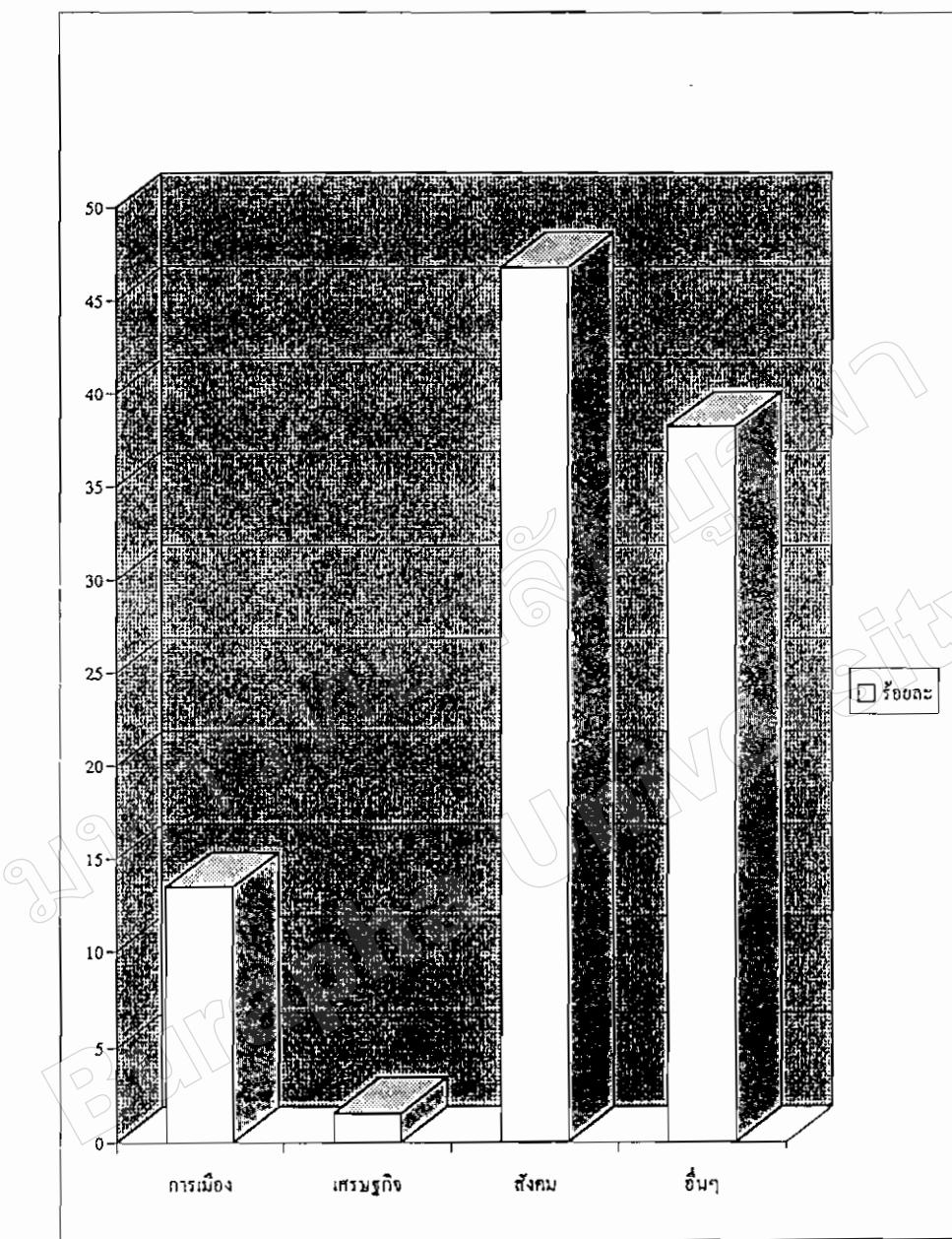
ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยต่อไป ควรศึกษาถึง
ผลการเผยแพร่แนวคิดศูนย์นิยมผ่านนิตยสารศูนย์ ผู้รับ
สื่อมีภูมิริยาอย่างไร และศึกษาสื่อประเภทอื่น ๆ บ้าง
 เช่น หนังสือพิมพ์ วิทยุ หรือโทรทัศน์ และให้ผู้รับผิด
 ชอบเกี่ยวกับนิตยสารศูนย์ให้เป็นพื้นฐานในการดำเนิน
 ชีวิตต่อไป

สำหรับข้อมูลที่มีอยู่แล้ว ควรมีองค์กรรับผิดชอบ
 รวบรวมไว้สำหรับเป็นศูนย์บริหาร ในการศึกษาและเผยแพร่
 ให้กับวังช่วงขั้นชั้น

ข้อสุดท้ายที่เสนอแนะคือการให้บูรพาได้พัฒนา
 ตนเองด้านความคิดเกี่ยวกับศูนย์ ปรับเปลี่ยน เทคนิค^๑
 และทัศนคติ ใน การเลือกปฏิบัติต่อศูนย์อย่างลำเอียงให้
 เส้าใจความเป็นมนุษย์ ทำให้ยกัน ซึ่งตรงกับเป้าหมาย
 ขององค์การสหประชาชาติที่ต้องการให้มนุษย์มีความ
 เสมอภาค พัฒนา และสันติภาพ.

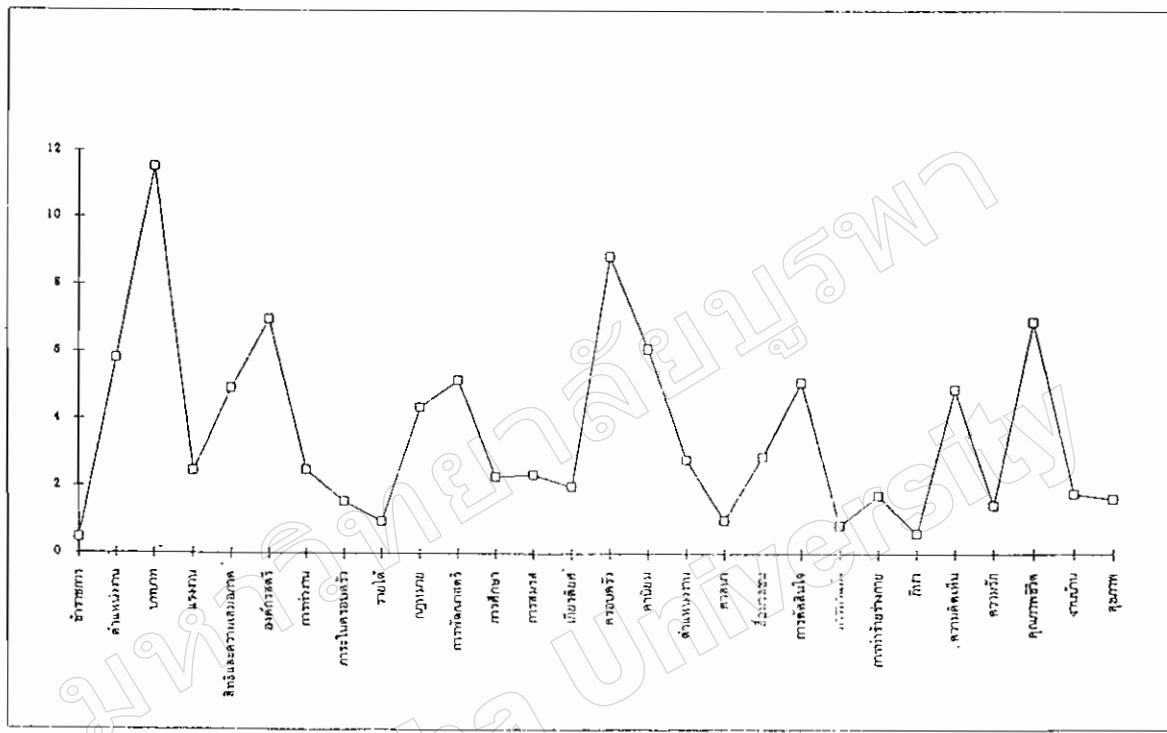
ภาพที่ ๑ เกรียงเทียบแนวคิดสี่ด้านจากนิตยสารศูนย์ ๖ รายชื่อ

ภาพที่ 2 เปรียบเทียบแนวคิดสี่ด้านจากนิยมสารศรี

ວາງສາມທ້າວິທຍາລັບປະເທດ

ปีที่ 1 ฉบับที่ 2 มกราคม-เมษายน 2539

ภาคที่ 3 เปรียบเทียบหัวข้อย่อจากนิตยสารศิริ